

Popularizační sdělení

**(Výzkumná studie Lenky Šrámkové „Atraktivita a
důvěryhodnost“)**

Statistická analýza dat (PSY 117)

Tomáš Kalina, UČO: 414672

Studijní kombinace: Psychologie – Politologie

Jsou atraktivní lidé důvěryhodní?

Myslíte si, že můžeme obdařit atraktivní jedince důvěryhodností? Pokud Vás zajímá odpověď na tuto otázku, pak čtěte dále. Přesně tuto odpověď a mnohé další totiž podává výzkumná studie Lenky Šrámkové. Výzkumu se zúčastnilo 100 studentů z Vyšší policejní školy ministerstva vnitra v Brně ve věku od 20 do 35 let, přičemž všichni studenti byli mužského pohlaví. Před samotným šetřením musel tým Šrámkové ovšem na základě odpovědí 50 lidí na otázku, jak by roztřídili jedince v rozmezí 20 až 35 let čistě podle vzhledu, a jaké charakteristiky a názvy by vzniklým skupinám následně přiděli, vytvořit dvanáct nejčastěji se opakujících kategorií spolu s jejich charakteristickými rysy. Poté bylo na základě těchto skupin vybráno a vyfoceno 30 lidí – muži a ženy mezi 20. a 30. rokem života, které další padesátka respondentů přiřadila do předem definovaných kategorií. Šrámková ve své studii neuvádí všechny využití kategorie, ale jen některé typy pro ilustraci, poněvadž její šetření je jen úvodním předvýzkumem v rámci mnohem většího výzkumu vlivu atraktivity na posouzení člověka určeného dopravním policistům. Samotné kategorie tak byly spíše provizorního charakteru. V její typologii můžeme najít například světlolvasého, modrookého „romantika“ nebo tmavého, brýlatého „intelektuála“.

Cílem výzkumu bylo zjistit, zda je vnímaná atraktivita jedince spjata i s jeho důvěryhodností. Nejatrativněji vnímanému jedinci tak měla být zároveň přisouzena největší důvěryhodnost, a naopak. Budoucí policisté byli požádáni, aby seřadili dvanáct fotografií mužů a dvanáct fotografií žen subjektivně od nejatrativnějších a nejdůvěryhodnějších osob až po nejméně atraktivní, respektive nejméně důvěryhodné. Jak obličej žen, tak mužů, měly být seřazeny zvlášť. A jaká je tedy odpověď na úvodní otázku? Můžeme obdařit subjektivně vnímaného atraktivního jedince důvěryhodností či nikoliv? Podle Lenky Šrámkové můžeme. Mezi vnímanou atraktivitou a důvěryhodností byl totiž u obou pohlaví zjištěn velmi významný vztah.

Přesto má studie Šrámkové mnoho nedostatků. Za prvé nebyly předloženy naprosto jednotné fotografie, protože neutrální výraz se co člověk od člověka liší. Za druhé každý rozlišujeme mezi atraktivním a neatrativním, respektive mezi důvěryhodným a nedůvěryhodným podle vlastních měřítek. Také člověka, kterého vidíme na vlastní oči ve skutečnosti, vnímáme jinak než jeho obličej na fotografii. Z fotografie totiž nedokážeme „vyčíst“ jeho charisma, odhadnout jeho postoj, ani nevíme, jaký styl oblečení je mu blízký. Proto nelze z výzkumu Šrámkové odvozovat, že všichni jedinci, kteří nám připadají atraktivní, jsou ve skutečnosti i důvěryhodní. Bylo by to totiž úplně stejné, jako kdybychom

všem členům Občanské demokratické strany přisuzovali vlastnosti některých známých korupčníků. Realita tak mnohdy může být naprosto odlišná.

Je to celkem čtivé, dobrý pokus o nastínění významu korelace, ale ještě to jako prezentace statistiky nestačí... té věnujete opravdu malou část práce ☹ Zkuste to lépe, vysvětlit co vyšlo, prezentovat čtenáři něco pro představu významu a efektu zjištěného... dotáhnout ten výsledek a jeho prezentaci do nějakého konce...